HUGO DE SANCTO VICTORE
Frankreich (?), 1. Hälfte 13. Jh.
Seite 21v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26084
Copyright: Admont, Benediktinerstift

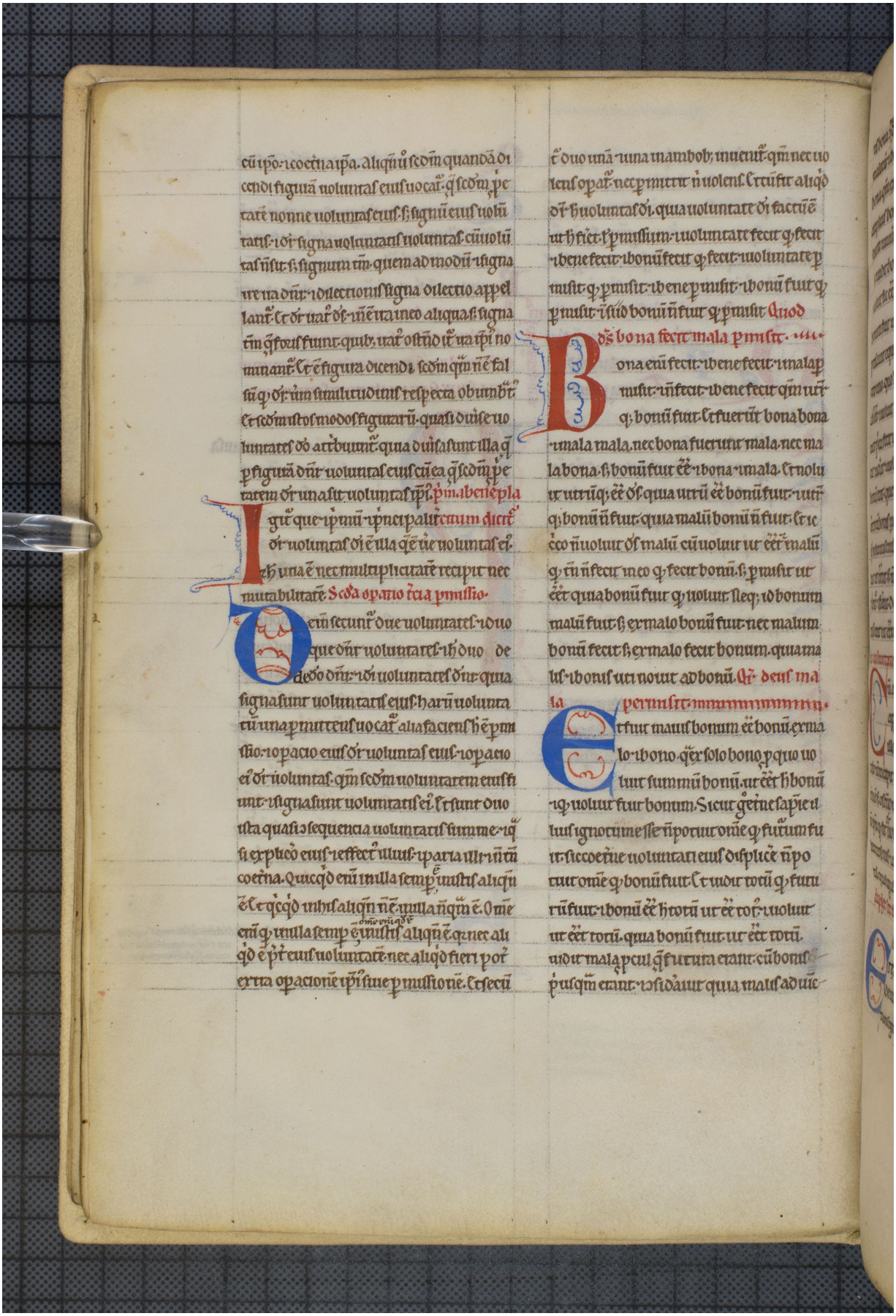

cũ ipo-ꝛ coeꝛna ipa. aliqñ ů scõm quandã dꝛ
cendi figurã uoluntas eius uocat. q̃ scõm ꝓ pe
tate non une uoluntas eius. ſ. ſignũ eius uoluꝫ
tatis. idꝛ ſigna uoluntatis uoluntas. cũ uoluꝫ
tas ñ ſit. ſ. ſignum tm̃ quem ad modũ. ſigna
ure ua dñr. id electionis ſigna dilectio appel
lant. Et dꝛ uat ds. ñ ẽ ita ineo aliqua ſ. ſigna
tm̃ q̃ fouſ fuunt. quib. uat ostũdi ꝛ ua ipi no
mina ant̃. Et ẽ figura dicendi. ſcõm qm̃ ñ ẽ fal
ſũ q dꝛ. ũm ſimilitudinis reſpecta obumbꝛ.
Et ſcõm iſtos modos figurari ũ. quaſi diuiſe uo
luntates dd attribuunt̃. quia diuiſa ſunt illa q̃
ꝓ figurã dñr uoluntas eius cũ ea q̃ ſcõm ꝓ pe
tatem dꝛ una ſit uoluntas ipi. Pma beni epla

Igit̃ que ip̃ mũ. ꝓnci pal it̃ ceum dicit̃
dꝛ uoluntas dꝛ ẽ illa q̃ ẽ ue uoluntas ei.
ch̃ una ẽ nec multiplicitate recipit nec
mutabilitate. Scda oparo ꝛcia pmiſſio.

Oeũ ſecunt̃ due uoluntates. id duo
que dñr uoluntates. ch̃ duo de
deo dñr. idꝛ uoluntates dꝛ quia
ſignaſunt uoluntatis eius. harũ uoluntaꝫ
tũ una ꝓmittens uocat̃ alia faciens. h ẽ pmiſ
ſio. id pacio eius dꝛ uoluntas eius. id pacio
ei dꝛ uoluntas. qm̃ ſcõm uoluntatem eius ſi
unt. id ſignaſunt uoluntatis ei. Et ſunt duo
iſta quaſi ſequencia uoluntatis ſum me. q̃
ſi explicẽ eius. id effect̃ ultiuſ. ꝓparia ult. ñ tũ
coeꝛna. Quicqd eũ in illa ſemp̃ uiſtis aliqn
ẽ Et qcqd in his aliqñ ñ ẽ. uiuilla ñ qm̃ ẽ. O me
eũ q. in illa ſemp̃ ẽ uiuiſtis aliqñ ẽ. q. nec ali
qd ẽ ꝓt eius uoluntatẽ. nec aliqd fieri por
extra opacionẽ ipi ſiue ꝓmiſſionẽ. Et ſecũ
d duo una. una in ambob. in uiuent̃ qm̃ nec uo
lens ſo pat̃. nec ꝓmittit. ñ uolens. Et tũ fit aliqd
dꝛ. h uoluntas dꝛ. quia uoluntatẽ dꝛ. fact̃ ẽ
ut h fiat. t ꝓmiſſum. uoluntatẽ fecit q. fecit
id bene fecit. id bonũ fecit q. fecit. uoluntate ꝓ
miſit q. ꝓmiſit. id bene ꝓmiſit. id bonũ fuit q.
ꝓmiſit. iſtid bonũ ñ fuit q. ꝓmiſit. Quod

Ds bona fecit mala pmiſit.

Bona eũ fecit. id bene fecit. id mala ꝓ
miſit. ñ fecit. id bene fecit qm̃ iuſt
q. bonũ fuit. Et fuerũt bona bona
id mala mala. nec bona fuerunt mala. nec ma
la bona. ſ. bonũ fuit ẽ. id bona. id mala. Et nolu
it utrũq. ẽ dꝛ. quia utrũ ẽ bonũ fuit. uiuꝫ
q. bonũ ñ fuit. quia malũ bonũ ñ fuit. Et ic
eo ñ uoluit dꝛ malũ cũ uoluit ut ẽt malũ
q. cũ ñ fecit in eo q. fecit bonũ. ſ. pmiſit ut
ẽt quia bonũ fuit q. uoluit. ſ. eq. id bonum
malũ fuit. ſ. ex malo bonũ fuit. nec malum
bonũ fecit. ſ. ex malo fecit bonum. quia ma
lũ. id bonũ ſuit non uit ad bonũ. Qꝛ deus ma
la

permiſit

Et fuit mauil bonum ẽt bonũ. ex ma
lo. id bono. q̃ ex ſolo bono. ꝓ quo uo
luit ſum mũ bonũ. ut ẽt h bonũ
q. uoluit fuit bonum. Sicut deus ſapie
tiuſ ignoꝛat me ſſe ñ poꝛtuit omne q. futũ fu
it. ſic coeꝛne uoluntati eius diſplicẽ ñ po
tuit omne q. bonũ fuit. Et iudꝛ totũ q. futu
rũ fuit. id bonũ ẽt h totũ ut ẽt tot̃. uoluit
ut ẽt totũ. quia bonũ fuit ut ẽt totũ.
iudꝛ mala ꝓ cui q̃ futura erant. cũ bonis
ꝓ uiq̃m erant. id ſid dꝛ quia malis ad uic